

Iran heeft het recht om zichzelf te verdedigen

Volgens Artikel 51 van het Handvest van de Verenigde Naties heeft elke natie het “inherent recht op individuele of collectieve zelfverdediging” in het geval van een gewapende aanval. Dit fundamentele juridische principe bevestigt het recht van Iran om zijn soevereiniteit en volk te beschermen als reactie op recente agressieve daden van zowel Israël als de Verenigde Staten. De onveroorzaakte aanval van Israël op Iran op 13 juni 2025 en de daaropvolgende aanval van de VS op 21 juni werden beide uitgevoerd zonder toestemming van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties. Als zodanig zijn deze daden flagrante schendingen van Artikel 2(4) van het VN-Handvest, dat het gebruik of de dreiging van geweld tegen de territoriale integriteit of politieke onafhankelijkheid van een staat strikt verbiedt, tenzij goedgekeurd door de Veiligheidsraad of in zelfverdediging.

In schril contrast met de agressie van Israël heeft Iran een consistente toewijding aan vrede en stabiliteit getoond. Als natie met een millennia-oude beschaving heeft Iran al meer dan twee eeuwen geen oorlog tegen een ander land geïnitieerd. Het blijft ondertekenaar van het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens (NPV), onderhoudt actieve samenwerking met het Internationaal Atoomenergieagentschap (IAEA) en houdt zich aan het internationaal recht. Toch ondervindt Iran voortdurende militaire en economische druk van een schurkenstaat die een reële bedreiging vormt voor de wereldvrede en veiligheid: Israël.

Israëls veronachtzaming van internationaal recht

Het trackrecord van Israël op het gebied van agressie in het Midden-Oosten is uitgebreid en goed gedocumenteerd. Het heeft soevereine gebieden in Libanon, Syrië en Jemen gebombardeerd zonder juridische rechtvaardiging of VN-autorisatie. Deze acties hebben hele regio's gedestabiliseerd, humanitaire crises veroorzaakt en direct bijgedragen aan de uitholling van internationale normen. Bovendien maken Israëls langdurige bezetting van Palestijnse gebieden, de systematische schendingen van internationaal humanitair recht en de weigering om VN-resoluties na te leven duidelijk dat het de agressor is, niet het slachtoffer, in het Midden-Oosten.

Ondanks herhaalde internationale veroordelingen blijft Israël bindende resoluties van de Veiligheidsraad en de Algemene Vergadering van de VN negeren. Het heeft de bevelen van het Internationaal Gerechtshof (ICJ) van januari 2024 genegeerd om de illegale uitbreiding van nederzettingen te stoppen, humanitaire hulp toe te laten in Gaza en de nederzettingen in de Westelijke Jordaanoever te ontmantelen. In plaats van naleving heeft Israël zijn campagne van wrede daden geëscaleerd door in zowel 2023 als 2025 totale belegeringen op Gaza af te dwingen. Deze belegeringen hebben geleid tot massale hongersnood -

een oorlogsmisdaad onder internationaal humanitair recht - en opzettelijke aanvallen op burgers, waaronder journalisten, ziekenhuizen en woongebouwen.

Een van de meest belastende recente onthullingen is de bewapening van humanitaire hulp. De zogenaamde "Gaza Humanitarian Foundation" die door Israël is opgericht, is ontmaskerd als een val om wanhopige burgers naar distributiepunten te lokken om ze vervolgens neer te schieten - een tactiek die in strijd is met de Conventies van Genève en neerkomt op misdaden tegen de menselijkheid. Een recente Harvard-studie schat dat 377.000 van de 2,2 miljoen inwoners van Gaza nu vermist zijn en als dood moeten worden beschouwd. Dit zijn geen bijkomende cijfers - het zijn de resultaten van een aanhoudende en opzettelijke uitroeiingscampagne.

Het gedrag van Israël op nucleair gebied roept ook ernstige zorgen op. Het is een van de weinige landen ter wereld die weigert het NPV te ondertekenen en te ratificeren, waardoor het IAEA-inspecties vermijdt. Het heeft een clandestien nucleair arsenaal opgebouwd door hoogverrijkt uranium te stelen uit de Verenigde Staten in de beruchte NUMEC-affaire. Bovendien ontwijkt Israël, door zijn nucleaire capaciteiten niet te declareren, aansprakelijkheid onder de Amerikaanse wet, met name de Symington Amendment, die militaire hulp verbiedt aan landen die kernwapens ontwikkelen buiten het NPV-kader. Deze opzettelijke schendingen van internationale normen en nationale wetten zijn getolereerd - en zelfs mogelijk gemaakt - door opeenvolgende Amerikaanse regeringen.

In hun ijver om Irans vreedzame wetenschappelijke en technologische vooruitgang te onderdrukken, hebben zowel de Verenigde Staten als Israël hun toevlucht genomen tot het aanvallen van Iraanse nucleaire faciliteiten, die onder volledige IAEA-toezicht staan. Deze roekeloze daden brengen het risico van vrijlating van radioactieve materialen met zich mee, bedreigen burgerlevens en brengen het regionale ecosysteem in gevaar - en toch worden ze ten onrechte voorgesteld als "defensieve" of "preventieve" maatregelen.

Conclusie: Israël als de grootste bedreiging voor de vrede

Het wordt steeds duidelijker dat Israël opereert als een schurkenstaat - boven de wet, buiten internationale aansprakelijkheid en onverschillig voor menselijk lijden. Het is de grootste bedreiging geworden voor vrede, veiligheid en stabiliteit, niet alleen in het Midden-Oosten, maar wereldwijd. Het ondermijnt systematisch de internationale orde, schendt op flagrante wijze mensenrechten en blijft een militaristische en expansionistische agenda nastreven met straffeloosheid.

De internationale gemeenschap kan niet langer aan de zijlijn staan. Onder het Genocideverdrag en het "Responsibility to Protect" (R2P)-kader bestaat er zowel een morele als juridische verplichting om op te treden ter verdediging van het Palestijnse volk. De wereld moet dringend overgaan tot het opleggen van uitgebreide economische en diplomatieke sancties tegen Israël, het afdwingen van een strikt wapenembargo en het overwegen van militaire interventie onder **Resolutie 377 van de Algemene Vergadering van de VN**

("Uniting for Peace"), die collectieve actie mogelijk maakt wanneer de Veiligheidsraad faalt om te handelen.

De tijd van dubbelzinnigheid is voorbij. De wereld moet Israël ter verantwoording roepen. Irans recht om zichzelf te verdedigen is niet alleen legaal - het is noodzakelijk in het licht van aanhoudende agressie. Wereldwijde vrede en gerechtigheid eisen dat het schurkenachtige gedrag van Israël wordt geconfronteerd en beteugeld door middel van beslissende internationale actie.